

Na temelju članka 7. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora (Narodne novine broj 28/96), Vlada Republike Hrvatske je na sjednici održanoj 2012. godine donijela

ODLUKU

o pokretanju postupka za sklapanje Ugovora između Republike Hrvatske i Bosne i Hercegovine o izručenju

I.

Na temelju članka 139. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, broj 85/2010-pročišćeni tekst) pokreće se postupak za sklapanje Ugovora između Republike Hrvatske i Bosne i Hercegovine o izručenju (u daljnjem tekstu: Ugovor).

II.

U okviru nastojanja za dalnjim unaprjeđenjem međusobne suradnje u odnosima dviju država u području pravosuđa i borbe protiv organiziranog kriminala i korupcije te njihovog transnacionalnog širenja kao i ostalih teških kaznenih djela, uzimajući pri tomu posebice u obzir važnost i potrebu uske međusobne suradnje država u toj borbi, kao i činjenicu da je zloupotrebom instituta dvostrukog, a katkad i višestrukog državljanstva na državnim područjima država nastalih raspadom bivše Jugoslavije, neizručivanje vlastitih državljanina dovelo do problema nekažnjivosti, odnosno nemogućnosti kaznenog progona i izvršenja kaznenopravne sankcije, zaključeno je da postojeći pravni okvir za ostvarivanje suradnje u ovom području u odnosima Republike Hrvatske i Bosne i Hercegovine nije dostatan i dovoljno učinkovit te da ga treba unaprijediti sklapanjem dvostranog međunarodnog ugovora o izručenju.

Republika Hrvatska i Bosna i Hercegovina stranke su Europske konvencije o izručenju, sastavljene u Parizu 13. prosinca 1957. godine, Dopunskog protokola Europske konvencije o izručenju, sastavljenog u Strasbourg 15. listopada 1975. godine te Drugog dopunskog protokola Europske konvencije o izručenju, stavljenog u Strasbourg 17. ožujka 1978. godine (Narodne novine – Međunarodni ugovori br. 14/94). Iako spomenuta Konvencija u odnosima država stranaka ima prednost pred odredbama dvostranih međunarodnih ugovora o izručenju, u odnosima država stranaka dopustivo je sklapanje dvostranih međunarodnih ugovora u svrhu nadopuna njezinih odredaba ili olakšavanja primjene u njoj sadržanih načela.

Promjenom Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine 76/2010) omogućeno je da se u određenim slučajevima odstupi od načela neizručivanja vlastitih državljanina drugim državama i to u odnosima s državama s kojima je Republika Hrvatska sklopila dvostrani

međunarodni ugovor kojim se predviđa mogućnost izručivanja vlastitih državljana u svrhu procesuiranja počinitelja najtežih kaznenih djela.

III.

Sklapanje Ugovora predlaže se s ciljem stvaranja u odnosima Republike Hrvatske i Bosne i Hercegovine potrebnog međunarodnopravnog okvira za omogućavanje izručenja osoba, koje se u državi koja traži izručenje gone radi kaznenog djela ili se izručenje traži radi izvršenja kazne zatvora ili mjere koja uključuje oduzimanje slobode. Izručenje državljanina zamoljene države ili osobe bez državljanstva s prebivalištem u zamoljenoj državi dopustivo je za taksativno navedena kaznena djela organiziranog kriminala, korupcije i pranja novca te druga teška kaznena djela počinjena nakon potpisivanja ovoga Ugovora.

Ugovorom se uspostavlja mehanizam kojim će se onemogućiti da pojedinci, zlouporabom instituta neizručivanja vlastitih državljanina, bijegom u državu svog državljanstva izbjegnu kaznenu odgovornost za najteža kaznena djela.

Ugovor je temeljen na odredbama Europske konvencije o izručenju te dodatnim protokolima uz tu Konvenciju i njime se u odnosima Republike Hrvatske i Bosne i Hercegovine olakšava primjena u Konvencijski sadržanih načela. Na tim osnovama, Ugovorom se uređuju sva bitna pitanja vezana za postupak izručenja, a posebice način komunikacije između nadležnih tijela država ugovornica u provedbi Ugovora, način postupanja po zamolbama za izručenje, utvrđuju se kaznena djela za koja je izručenje dopušteno kao i slučajevi nedopustivosti izručenja, pitanje odgode izručenja i privremenog izručenja, predviđa se mogućnost primjene u određenim slučajevima postupka pojednostavljenog izručenja, postupak predaje osobe koja se izručuje, pitanje troškova izručenja te mehanizam rješavanja sporova o tumačenju ili primjeni Ugovora.

IV.

Prihvaća se Nacrt ugovora kao osnova za vođenje pregovora.

Nacrt ugovora iz stavka 1. ove točke sastavni je dio ove Odluke.

V.

Određuje se izaslanstvo Republike Hrvatske za vođenje pregovora u sljedećem sastavu:

- pomoćnik ministra u Upravi za Europsku uniju i međunarodnu suradnju, voditelj izaslanstva
- 2 predstavnika Ministarstva pravosuda iz Uprave za Europsku uniju i međunarodnu suradnju.

Troškovi za rad izaslanstva obuhvaćaju troškove vođenja pregovora, a planirani su kao redovni troškovi u državnom proračunu Republike Hrvatske, na razdjelu Ministarstva pravosuda.

VI.

Ovlašćuje se ministar pravosuđa da, u ime Republike Hrvatske, potpiše Ugovor.

VII.

Izvršavanje Ugovora neće zahtijevati osiguranje dodatnih financijskih sredstava iz državnog proračuna Republike Hrvatske.

VIII.

Ugovor ne zahtijeva donošenje novih ili izmjenu postojećih zakona, ali podliježe potvrđivanju prema članku 18. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

IX.

Odobrava se ugovaranje privremene primjene Ugovora od datuma potpisivanja.

Klasa:

Urbroj:

Zagreb,

PREDSJEDNIK

Zoran Milanović, dipl.iur.